

Jammeren of juichen

* Intochtslied ps 150: 1 en 2

* stil gebed

votum en groet

Onze hulp is in de naam des Heren die de hemelen en de aarde gemaakt heeft. Die trouw is en trouw blijft en niet laat varen het werk van Zijn handen.

Genade zij u en vrede van God onze Vader en van onze Here Jezus Christus, in de gemeenschap met de Heilige Geest

* ***verootmoediging:***

lied 440: 1 en 2

genadeverkond.: Micha 7: 18 en 19

lied 440: 3

leefregel: Rom. 6: 12 en 13

lied 440: 4

Het Lam dat geslacht is, is waardig te ontvangen de macht en de rijkdom, en de wijsheid en de sterkte, en de eer en de heerlijkheid en de lof. (Openb. 5:12)

* gebed om de Heilige Geest

* bijbellezing: O.T. 2 Kron. 20: 1 - 30

* lied 444: 1- 3

* preek n.a.v. Psalm 50: 23

* lied 255: 1 - 4

* gebed/voorbede

* slotlied 464: 1 en 2

* zegenbede

collecte

***De genade van onze Here Jezus Christus
en de liefde van God is
en de gemeenschap met de Heilige Geest is en blijve met u allen.***

Hoe zou u zichzelf nu, op weg naar de Heer, als pelgrim, typeren:
een zinger of een zuchter - een zingende pelgrim, of een zuchtende pelgrim.

Waarschijnlijk zult u zeggen dat hangt er maar van af wat bijvoorbeeld de omstandigheden zijn: of je op de bergtop bent of door het dal gaat, of de zon schijnt of dat het regent in je leven - of het je voor de wind gaat of dat je de wind tegen hebt...

Als er ergens wat afgezongen wordt dan is het wel in de bijbel!

Je vindt er enorm veel liederen en het is Paulus die ons in het Nieuwe Testament als christen zelfs oproept, God groot te maken met psalmen lofzangen en geestelijke liederen en elkaar daarmee te bemoedigen!

Het zijn in de bijbel vooral de psalmen die tonen wat er zoal kan worden *uitgezongen*. Je proeft in die liederen het leven, de ervaring van en met het leven en de plaats van God in dat alles. 't Is echt, levensecht. Ze ademen het open en eerlijk contact met God.

Ze jubelen van vreugde (al zou je dat qua melodie die wij kennen soms niet zeggen), ze kennen aanbedding, dankbaarheid en vertrouwen, maar zelfs het gevecht van de mens met Gods handelen...

Wie de moeite neemt de bijbel op het lied door te nemen zal tot de ontdekking komen dat je het niet zo gek kunt bedenken, of er is in de bijbel wel ergens reden tot zingen. Zelfs...en dat spreekt mij in het bijzonder aan uit de ervaring...zelfs in **de nacht**. In het dal, als het niet enkel maar regent in je leven, maar stormt en giet en je de wind met misschien voor je gevoel orkaankracht tegen hebt. Zo, dat de ziel zich **buigt**, om het met psalm 42 te zeggen - neerbuigt!

Kunt u dan zingen?

In het pikdonker, als alles schijnt vast te lopen - hebt u dan ook niet eerder de neiging om in plaats van te zingen een fikse roffel met de vuisten op de hemelpoort te geven?

Ik ken al uw persoonlijke levenssituaties niet, maar het kan best zijn dat u zich net zo voelt als Josafat: **benauwd - van alle kanten**.

Daar komen ze aan: de Moabieten, de Ammonieten en de Meünieten. Waar staan deze in uw leven voor?

Problemen op je werk? In je gezin? Je man? je vrouw? je kinderen? problemen op school - de voor jou gevoel dreiging van het examen, dat misschien negatief kan uitvallen? je gezondheid? de ouderdom? het alleen zijn?

Wat kan je niet allemaal benauwen? Zo benauwen, dat het je de adem afsnijdt. Hoe kun je dan over zingen praten?!

Maar...kent u dan dat geheim nog niet, het recept uitgeschreven door de Hemelse dokter - de Here God zelf, waarvan de bijbel zegt **'dat Hij troont op..... de lofzangen!**

U kent toch wel de weg tot die troon?

Hebt u (n)ooit geweten dat **de poorten** tot die troon in **Jes. 60:18 L O F** worden genoemd. En dat **wie tot God gaat** dan ook **met een LOFLIED Zijn poorten** mag binnengaan, Zijn **voorhoven** - zegt psalm 100 - met **lofgezag**.

Kijkt u met me naar deze voor het menselijk verstand wonderlijke, ja haast absurde geschiedenis, die ons in dezen licht kan geven:

licht op **Het Licht**, licht op de kracht van de lofprijzing, zelfs midden in de donkerste donkerte van de harde realiteit!

Als men aan Josafat de dreiging meldt, dan is hij heel reëel menselijk:

bevreesd. Maar Josafat kent God. Is het u opgevallen, hij tobt zich niet af met waarom's, de situatie maakt hem ook niet opstandig...nee, hij besluit één ding:

DE HERE TE RAADPLEGEN en daarbij betreft hij iedere betrokkene:

h e e l Juda kwam bijeen! en dat niet om bij elkaar steun te zoeken, of houvast, of bemoediging, **nee**, heel Juda kwam bijeen om hulp te zoeken bij de Here.

Is dat niet **dé** plaats waar je alleen nog terecht kunt in zeker de nacht?!

Nergens anders zult u ook een oplossing kunnen vinden voor uw omstandigheden.

Zoek God in de stilte van uw binnenkamer en doe als Josafat:

zeg wie Hij, God voor u is.

Here, God onzer vaders, zijt Gij niet God in de hemel, heerst Gij niet over al de koninkrijken

der volken?

Wat een belijden! Wat een woord! Zegt u het in geloof na?

Josafat getuigt, dat God de Moabieten, Ammonieten en Meünieten – **inclusief wat ze zoal voor ons mensen kunnen inhouden** - in Zijn hand heeft! **God heeft alles onder controle!** Iedere situatie, ieder mens, elk probleem, ook u en uw omstandigheid.

Weet u wat dat betekent?

Je kunt rustig zijn, **zonder angst**. Je mag op God rekenen, daarvoor is Hij toch in Zijn Zoon gekomen - **IMMANUEL**.

Hij, die toch Vader genoemd wil worden, die naar eigen zeggen, alles mee doet werken ten goede **voor wie Hem liefheeft...**

Geloven we dat nog??

Josafat wel! Josafat die eerlijk is tegenover God en zichzelf omschrijft, in het aangezicht van de problemen, zoals hij zichzelf ziet: **er niet tegen opgewassen, ten einde raad**.

Voelt u zich zo in uw omstandigheden: 'ik kan er niet meer tegen op.....

't wordt me allemaal te veel... **ik weet me geen raad meer...**

Hoort u het dan?

Spreek dat nou maar eens eerlijk uit! Laat alle strohalmen maar eens los en **zeg het aan God!**

Toen kwam in het midden der gemeente **de Geest des Heren**... denk aan Pinksteren, Hij is en wil in het midden der gemeente zijn, **maar...**, **vindt Hij ruimte, is er ruimte voor de Geest?!?**

Het Pinksterfeest getuigt dat Hij wil neerdalen op **ieder** lid afzonderlijk - **nog steeds** -, op jong, op oud, op u en op mij, *om ons te vervullen...*

Maar net als toen kan Hij alleen **dáár** terecht, waar de mens eerlijk is geworden voor God - zichzelf **afhankelijk** heeft verklaard, **leeg** is geworden van zichzelf. En hoor Jezus getuigen: **Hij zal uit het Mijne nemen en het u verkondigen!**

Wat een bemoedigende woorden spreekt God dan in de situatie van Josafat en het volk:

weest niet bevreesd en wordt niet verschrikt voor deze grote menigte.

Dat mogen we tot op vandaag God horen zeggen in onze onderscheiden situaties; Hij weet van de grote van de problemen, Hij bagatelliseert niet: *wordt niet verschrikt voor deze grote menigte.*

't Is groot, je zorg, je moeite, je nacht is zwart, maar weet: **Het is Mijn**

probleem! Over 'wentel uw weg op de Here en Hij zal het maken' gesproken! Durven we het te geloven dat Hij met ons is? Zo werkelijk als in deze geschiedenis van Josafat en het volk, in onze persoonlijke geschiedenis?!

Wie de ogen vestigt op God zal Hem zo zien!

'niet gij zult hierbij behoeven te strijden: stelt u op, blijft staan, dan zult gij zien, dat de Here u de overwinning geeft.'

De inhoud aan geloofsverwachting van Josafat liep parallel met deze belofte van God - hij **nam God op Zijn woord**.

Als God dat woord onderstreept, buigt Josafat met het volk zich neer voor de Here om.... **Hem te a n b i d d e n!**

Dan klinkt het lied in de nacht vanuit hun geloof, praktisch is er nog **niets** veranderd, daar is **nota bene** nog de dreiging van die grote menigte, Moabieten, Ammonieten en Meünieten. Maar zij zingen met niets minder dan **zeer krachtige stem!**

'O mijn ziel wat buig je je neder en ben je onrustig in mij, hoop op God! Sla de ogen naar boven want ik zal Zijn naam nog **loven**.

Wanneer de Moabieten, Ammonieten en Meünieten hen zo zou hebben gezien, gelooft u niet dat ze van het lachen zouden hebben gebulderd?

Jubelen in benauwdheid, midden in je problemen, terwijl er - wat het uitzicht betreft - niets is veranderd, *dat is toch dwaas!*

Om te kunnen zingen moet je op de bergtop zitten, dicht bij de hemel, uitzicht hebben!

Wel, wie in God zegt te geloven, mag voortdurend op **dé** bergtop zitten waar de overwinning al behaald is: **Golgotha**, meer, mag op de bergtop ver in het Noorden zitten waar God troont, immers wij

zijn burgers van het rijk in de hemelen en mogen ons in Christus weten, in de troon van God, hoog boven alles! En wat een uitzicht mag je dan hebben - uitzicht op **de overwinning**, alleen, het vraagt geloof!

Wilt u er nog een nachtje over slapen?

Verslaap de overwinning niet!

Ook Josafat en het volk moesten nog een nacht wachten: **'de volgende morgen vroeg (morgenrood wakken!) trokken zij uit naar de woestijn van Tekoa....'**

Wat zullen ze gezegd hebben?

Zou het lied verstomd zijn?

Zo in de kerk met elkaar dan wil het nog wel, maar in het gezicht van de harde werkelijkheid en vooral dan, als het er echt op aan komt, je **dwars door het dal moet....**

'En terwijl zij uittrokken, trad Josafat naar voren en zeide:....geloof in de Here, uw God en gij zult bevestigd worden, geloof in zijn profeten en gij zult voorspoedig zijn...'

Schijnbaar was het toch nodig hen hierbij te bepalen, was de lofzang van de avond te voeren iets aan het verbleken - en om de kracht van de lofprijzing te onderstrepen **'stelde hij mannen op (broeders zie uw plaats!), die de Here een lied zongen en Hem loofden in heilige feestdos...'**

Niet voor niets zegt Spurgeon: **aanbidding gordt ons aan ten strijde!**

Want weet u hoe Josafat zijn mannen opstelde? Beter is het te zeggen: waar hij de mannen opstelde - hebt u het gehoord toen we het gedeelte lazen? **VOOR DE GEWAPENDE MANNEN.**

Mag ik het zo zeggen: Josafat gebruikte hier de lofprijzing aan God als wapen.

En daar trokken ze, zie ze gaan...de belachelijkheid ten top voor de wereld... **het zangkoor in de aanval, aan de spits: de Heer is aan de spits getreden - Hij troont toch op de lofzang.**

En zo zien we van het één op het andere moment gebeuren wat we lazen in onze tekst, psalm 50: 23 **'Wie lof offert, eert Mij en baant de weg dat Ik hem mijn heil doe zien.'**

'Op het ogenblik dat zij de jubel en de lof aanhieven', op **dat** ogenblik, 'liet de Here de Ammonieten en Moabieten en de leiden van het gebergte te Seïr, die tegen Juda waren opgerukt, uit de hinderlaag overvallen en zij werden verslagen. Daarop keerden de Ammonieten en de Moabieten zich tegen de bewoners van het gebergte van Seïr, om hen met de ban te slaan en het verdelen. Zodra zij met de bewoners van Seïr hadden afgerekend, hielpen zij elkaar in het verderf.'

Alstublieft! De problemen verslinden elkaar, God staat er boven en wij zijn in Christus meer dan overwinnaars!

Josafat en het volk zagen de macht van de lofprijzing - de kracht die losbreekt uit het in alle omstandigheden vertrouwen op God en het Hem de eer geven! Niet zuchten, maar zingen, niet jammeren, maar juichen!

Wie zo optrekt in het leven, deze week in, jezelf tegemoet in je heus niet te geringschatten probleem situatie, zal de waarheid van God ontdekken:

onveranderlijke liefde van een God die alles onder controle heeft, zelfs het meest gruwelijke wat er op je afkomt en... over je heen komt:

Hij is Overwinnaar! Juist in het dal! In de woestijn van het leven is Hij het levende water!

'Op de vierde dag kwamen zij samen in het dal van de Lofprijzing: daar prezen zij Here, hierom noemt men die plaats tot op heden Dal de Lofprijzing.'

Zij hadden er geen gat in gezien, alleen een diep donker dal... en toen ze zingend hun vertrouwen in God hadden uitgesproken, waren er bronnen van vreugde opengesprongen! Maakte God dat dal tot **een oord van bronnen - vreugdebronnen....**

Durft u zo op het leven af? Met dit recept van God zelf?

Schilder het boven uw leven in al de kleuren van de regenboog:

wie lof offert eert Mij en baant de weg dat Ik hem Mijn heil doe zien.

Kun je nog zingen, zing dan mee:

Looft de Here, want zijn g o e d e r t i e r e n h e i d is tot in alle eeuwigheden!

Amen.